

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Som det fremgår af statsregnskabet for 1950—51, side 516, har statsbanernes biografteater „Den vide Verden“ på Københavns hovedbanegård i driftsåret 1950—51 haft et underskud på 27 841 kr. I 1949—50 var der et regnskabsmæssigt underskud på 8 502 kr., der dog blev udlignet af en henlæggelse fra året før på 10 000 kr. Alle de tidligere år, siden teatret startede i 1935, har der været driftsoverskud, men naturligvis af stærkt varierende størrelse. De to underskud, og ikke mindst det større i det sidste år, har imidlertid deres særlige begrundelse. Året 1950—51 har for det første ekstraordinært båret 20 000 kr. som andel i meget omfattende reparationsarbejder ved alt inventaret; det gælder stole, det gælder det hele. Dette inventar var efter de første ca. 10 års meget intensive drift meget udslidt; det bør erindres, at teatret daglig er i drift uafbrudt i ca. 9 timer, fra kl. 14 til kl. 23. Man ønskede derfor stærkt at få hovedindsættelsen gennemført allerede i de første år efter krigen, hvor man med betydelige driftsoverskud let kunne have afholdt udgifterne, men dette lod sig på grund af materialeforholdene ikke gøre. Først nu har man under langt ugunstigere prisforhold kunnet få arbejdet udført, og den samlede udgift derved, som nu blev ialt ca. 34 000 kr., er afholdt med ca. 4 000 kr. i 1949—50 til køb af møbelstof, med 20 000 kr. i 1950—51 og med det resterende beløb i det nu forløbne første halvår af 1951—52. Iøvrigt er regnskabet for 1950—51 også belastet med en af justitsministeriet til filmfonden krævet afgift på 5 900 kr. af den i 1948 skete henlæggelse på 10 000 kr., der netop var beregnet til delvis imødegåelse af de store istandsættelsesudgifter.

Driftsunderskuddet i 1950—51 har således sin ganske særlige begrundelse, udover den der ligger i almindelige udgiftstigninger, lønninger, brændsel o. s. v., og i nogen nedgang i besøget. En af merudgifterne er forøvrigt forhøjelsen af skatten i 1946 fra $\frac{2}{7}$ til $\frac{3}{8}$, der medførte, at statsbanerne nu sidst i 1940'erne fik et lavere nettoudbytte pr. billet à 75 øre, end af billetprisen 70 øre ved teatrets start i 1935 med det dengang langt lavere prisniveau. Til imødegåelse af den almindelige udgiftstigning har man fra 9. juli i år forhøjet billetprisen fra 75 øre til 1 kr.

Der har i de to seneste år været et noget lavere tilskueraltal end i de første år efter krigen. Dette er ikke noget for statsbanernes kino særegent; det synes

efter de foreliggende presseudtalelser at dømme at være noget for filmteatrene generelt gældende, der vel også har sin naturlige begrundelse. Der har i hvert af de to sidste år været lige ved 600 000 tilskuere, d. v. s. en procentvis belægning på over 63 pct., hvad der i normale tider må betegnes som tilfredsstillende. Til sammenligning tjener, at der i det sidste normalår før krigen, 1938—39, var 470 000 tilskuere.

Ved bedømmelsen af det regnskabsmæssige resultat af DSBs kino bør det erindres, at kino betaler statsbanerne en leje af lokalerne på 45 000 kr. årlig og selvfølgelig afholder alle udgifter, også til afskrivning på og forrentning af anlægget, alle.

For den seneste måned, for hvilken regnskab foreligger, september 1951, er der et overskud på ca. 5 800 kr. Da som nævnt de ekstraordinært store udgifter til reparationerne nu ophører med halvårets udgang, synes der ikke at være grund til nogen som helst ængstelse for fremtidige driftsunderskud og langt mindre for, at det almindelige rejsende publikum eller skatteborgerne som helhed skulle komme til at betale for biografgængerne.

Der kan måske være grund til at nævne, at statsbanernes kino i de 16 år, der er forløbet siden starten i 1935, har indbetalt til staten ialt ca. 2,4 mill. kr., fordelt således: forlystelsesskat ca. 2,1 mill. kr., andre afgifter til staten, overvejende til filmfonden, ca. 70 000 kr. og overskud til statsbanerne knap 200 000 kr.

På denne baggrund, i betragtning af de ganske ekstraordinære forhold, der har ført til de forbigående underskud, og med en velbegrundet forventning om et fremtidigt godt resultat ser jeg ikke nogen anledning til at opgive et af statsbanernes økonomisk virkeligt fortræffelige aktiver eller til at ændre dettes driftsform.

Tholstrup: Med de 9—10 timer daglig, som teatret er åbent, er der jo netop store muligheder for en rentabel drift, således at der også bliver råd til vedligeholdelse, som der jo er i de private teatre. De 70 000 kr. til filmfonden imponerer mig ikke, når jeg ved, hvad private teatre må betale, når de går med overskud.

Jeg fik ikke svar på, om generalomkostningerne var medregnet; det, som går til f. eks. kontorholdet i Sølvgade; der må jo være nogle mennesker, som beskæftiger sig med teatret, og jeg synes, at den motivering, at det periodevis — selvom disse